

Ústav asijských studií

Posudek oponenta bakalářské práce

student: Simona Horáková

program: Asijská studia, koreanistika

název práce: Politika Johna R. Hodge a vliv Jamese H. Hausmana na záložní policejní složky
během vlády USAMGIK

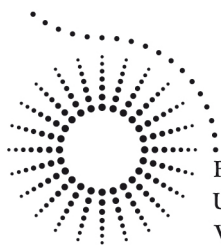
vedoucí práce: Mgr. Karolína Šamánková

oponent: Tomáš Horák, Ph.D.

Řešitelka ve své práci zpracovává téma z oblasti moderních dějin Korejské republiky zaměřené na období po skončení druhé světové války. Podle názvu by se práce měla zabývat dvěma osobnostmi a jejich rolí v poválečném vývoji Jižní Koreje. Cíle práce jsou formulovány velice stručně, v zásadě jen v první větě úvodu, načež následuje představení či shrnutí práce formou popisu jednotlivých kapitol v přítomném čase. Poněkud chybí formulace toho, co chce řešitelka zjistit a jakým způsobem k tomu chce dospět.

Jazyková a stylistická úroveň práce je průměrná až mírně podprůměrná. Text často plynule nenavazuje, objevují se v něm řada stylisticky neobratných formulací a spojení, poměrně časté je nevhodné přebírání anglických slov, resp. nepoužívání vhodnějších českých překladových ekvivalentů. Slovo „interference“ lze v netechnickém smyslu, přeložit jako „zasahování, vměšování“ (str. 15), „eventually“ je lépe překládat jako „nakonec, ve výsledku“, než „eventuálně“ (str. 20), „corporeal“ jsou „tělesné, fyzické“ tresty, spíše než „korporální“ (str. 42), místo „subsekventní povstání“ (str. 45) lze použít „následné, následující“ atd.

Nepříliš uvážené je překládání názvů institucí, hodností, termínů atd. Běžnějším než „rezervní kapitán“ je „kapitán v záloze“, z „Proklamace č. 1“ na str. 14 se o dvě strany dál stává „Nařízení č. 1“. Pokud je uváděn korejský termín „sarjŏngbu“, tak vhodnějším překladem je „štáb, velitelství“ než úřad (str. 19), japonský „ministr“ v Koreji byl „vyslancem“ Japonska (str.

Ústav asijských studií

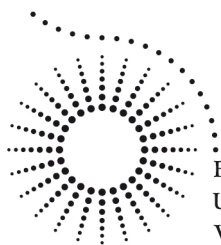
28) atd. Podobně „generálové s hvězdami“ mají v systému armádních hodností konkrétnější označení (generálmajor, generálporučík atd.).

Poněkud matoucí je to, že se řešitelka blíže nevěnuje klíčovému problému organizace tehdejších bezpečnostních složek ve smyslu podrobnějšího osvětlení nejednoznačného zařazení a rozdělení kompetencí. Vojenská akademie tak produkuje policejní důstojníky, kteří tvoří jádro nově vznikající armády. V příslušné kapitole se označení „policejní důstojník“, „vojenský důstojník“ a „armádní důstojník“ pro příslušníky stejné silové složky střídá bez zřejmého systému. Možná by bylo lepší korejský termín „kukpang kjöngbidä“ nepřekládat jako „záložní policejní složky“, ale jako např. „národní gardu“, které svým charakterem spíše odpovídaly.

K formální stránce je možné podotknout i to, že není třeba dělat poznámky k obecněji známým faktům, jako například, že F. D. Roosevelt byl prezidentem USA, W. Churchill premiérem Spojeného království, Pearl Harbour „americký lagunový přístav“ atd. Ne vždy jsou informace v poznámkách přesné, a navíc u méně známých faktů není uvedené, odkud je autorka čerpá. Občas se objevují nepřesnosti v datování (Káhirska deklarace byla podepsána a vyhlášena roku 1943, nikoliv 1944 (str. 15)), chybná transkripce (pozn. 96), „hybridní“ zápis (pozn. 166) atd.

Členění práce je dostatečně přehledné a obsah je v požadovaném rozsahu. Podkapitola „Historie složek na přelomu 19. a 20. století“ působí poněkud nadbytečně, protože není uvedeno, čím by měla přispět k lepšímu „pochopení pozadí“, popř. jak souvisí s časově vymezeným tématem práce.

Výše uvedené nedostatky jsou okrajové v tom smyslu, že se objevují v akceptovatelné míře. Jako zásadnější vada práce se jeví to, že autorka v zásadě jen uvádí převzaté informace, interpretace, výklady a hodnocení. Pokud např. nastiňuje „přešlapy“, kterých se dopustil J. R. Hodge, chybí vlastní kritéria pro toto hodnocení. Také spojuje specifický výklad poválečné

Ústav asijských studií

historie vycházející spíše z levicověji laděného postoje (Cumings, 1981) s výkladem konzervativnějším, pravicovým, což vede k nekonzistentnímu pohledu na dobové události.

V závěru sice píše, že cílem bylo „popsání a analýza“ vzniku záložních policejních sil, ale zůstalo spíše jen u popisné kompilace faktů bez provedení vlastní analýzy. Cíle práce se podařilo naplnit v tom smyslu, že řešitelka zpracovala dostatek související literatury, takže popis je dostatečně obsáhlý a podrobný a poskytuje tak řadu zajímavých informací.

S ohledem na výše uvedené doporučuji práci k obhajobě s navrhovaným hodnocením velmi dobře až dobře.

V Praze, dne 20. 08. 2024

podpis